

SMOTO jahtaa yksisarvista – suomalaisten motoristien rahoilla?

Suomen Motoristit Ry:n hallituksen yksisarvinen on suuruudenhullu unelma, jolla kuvitellaan SMOTO suurten pelureiden joukkoon tulevaisuudessa. Faktat näyttävät täysin päinvastaista kehitystä. Olisiko aika herätä?

Mennen talven lumia?

Suomessa motoristien edunvalvontaa viimeisinä vuosina on kuvastanut harmaus, innostuksen puute, toteutumattomat visiot, harmaantuva sukupolvi sekä kiinnostuneen yleisön katoaminen areenalta. Eikä se ole yksin SMOTOn vika. Asenne kaikytyypiseen vapaaehtoistoimintaan ja talkoilla asioiden hoitamiseen on nykyisessä Suomessa kaikkea muuta kuin kannustava, osallistuvasta puhumattakaan. Ehkä suomalaisella motoristilla on kaikki liian hyvin?

Nykyinen jäsenkenttä vanhenee, ukkoutuu ja lopulta lopettaa harrastuksen. Kerhot ympäri Suomen menettävät jäseniään tämän kehityksen myötä. Siinä samalla rapistuu kattojärjestö, jossa samaa ikäluokkaa edustavat henkilöt yrittävät saada tekohengitettyä toimintaa. Yhteisöllisyys oman kerhon tallilla ei kiehdo uusia aloittavia motoristeja. Harrastetaan yksin tai kavereiden kanssa, mutta järjestäytyminen jää uupumaan. Siitä huolimatta pitäisi tuntea kiinnostusta kattojärjestöä kohtaan, joka on kaukana jossain ja kertoo virallisia tiedotteita. Silloin kun niitä sattuu jossain näkemään. Messuilla ollaan kauluspaidat päällä virallisina, joten mistä se harrastuksensa aloittanut motoristi heidän kanssaan juttelisi? Parempi mennä tutustumaan moottoripyöräutuuksiin, varustevalikoimaan tai yhdelle tuopille vanhojen kavereiden kanssa.

Edunvalvonnan maailmanvalloitus

Tulevaisuudessa työ tulee olemaan vielä vaikeampaa, varsinkin nykyisen hallituksen esitettyä jäsenmallin siirtoa henkilöjäseniin, nykyisen mallin tilalle jossa jäsenkerhot tilittävät omista jäsenistään sovitun maksun vuosittain SMOTolle. Hallitus valittaa jo nyt ettei saa kontaktia siihen itse motoristiin, jäsenkerhonsa jäseneen. En tiedä miten jäsenyysmallia muuttamalla kontakti syntyisi paremmin? Silloinhan se pitäisi saada kiinnostumaan ensin koko asiasta, sitten vielä innostumaan niin paljon että alkaisi seurata SMOTOn toimintaa. Jonka jälkeen

vielä toteamaan se rahasijoituksen arvoiseksi asiaksi! Nykyisen hallituksen mielestä tämä olisi jollain tavalla helpompaa, kuin saada kontaktia heihin nyt. En vain pysty käsittämään, mikä sitä tekemistä ja yhteydenluomista on nyt jarruttanut? Enemmän tuntuu olevan tekosyitä järjestää kokouksia, aivoriihiä, osallistua, visioida ja suunnitella. Toteuttaminen voidaan tehdä sitten joskus. Ongelma on kuitenkin ollut tiedossa jo pitkään.

Kokouksesta kokoukseen matkamme siis käy. Ymmärrän sen, että hallituksella ei ole voimavaroja tehdä kaikkea itse, mutta silloin pitäisi hoitaa innostuneita ja kiinnostuneita ihmisiä puuhaamaan asioita yhdessä. Ei olla näreissään palautteesta, kysymyksistä toimintaan liittyen, joskus ihan kritiikistäkin, vaan olla iloinen siitä, että jotakuta edes kiinnostaa. Välinpitämättömyyden saa ilmaiseksi, palaute täytyy ansaita. Oli se sitten kumpaan suuntaan tahansa.

Kehitysrahaston kimppuun ilman suunnitelmaan.

SMOTOn on vuosittain kerätty budjetin ylijäämää kehitysrahastoon, johon hallitus haluaa kajota ilman konreettista suunnitelmaa ja niillä rahoilla ruveta vasta suunnittelemaan mitä ihmettä tässä pitäisi tehdä. Onko se hyvää asioiden hoitoa? Ei. Olisiko suunnitelma pitänyt olla jo valmiina? Kyllä. Pitäisikö jotain tehdä? Kyllä. Mutta mennäänkö nyt saa väärässä järjestyksessä? Kyllä. Suosittelisin miettimään mitä asioita on pakko suorittaa ja mistä voidaan karsia. Tällaisessa tilanteessa voimavarat on syytä keskittää niihin kaikista tärkeimpiin asioihin. Edunvalvonta, ja siitä viestiminen. Kerrotaan, tehdään ja kerrotaan taas mitä on tehty. Se toimii! Viestintäkään ei ole kallista, jos sen tekee ja kohdentaa kiinnostavasti. Nykyisellään SMOTOn talousarvio vuodelle 2016 aiheuttaa ihmetyksen, mihin edunvalvontajärjestö käyttää rahojaan jos ei edunvalvontaan? Siihen on budjetoitu vajaa neljäsosa vuoden budjetista. Varsinaisia suunnitelmia itse asian suhteen ei ole tehty ollenkaan? Kaikki suunnitellut toimet kohdistuvat organisaatioon itseensä, eikä siihen mitä sen pitäisi tehdä ja saada aikaan. Mitkä ovat tavoitteet? Konkreettisesti.

Viranomaisten avoimuus, SMOTOn salailu.

Meitä harrastajia päättäjätkin alkavat hiljalleen kuunnella ja ottaa mukaan päätöksentekoon ilman suurempaa vastustusta. SMOTOn taas vastaavasti jäsenkerhon tiedusteluun esimerkiksi tulevista hankkeista suhtaudutaan nuivasti. Asioista kerrotaan kuulemma sitten kun ne ovat valmiita. Miten silloin voi olla avuksi? Miten silloin voi tietää, jos joku lausunto, hanke tai muu asia koskisikin jotain jäsenkerholle tärkeää asiaa? Eipä silloin sitä pysty tietämään, eikä näin ollen tekemään mitään asialle. SMOTOn vai motoristin etu?

Nykyisellään toiminta ja yhteistyö virkamiesten kanssa on avointa ja asioita viedään eteenpäin keskustellen, hankkeista kerrotaan ja aikatauluista jos vain tiedetään. Samaa ei voi sanoa SMOTOn rahankäytöstä. Siitä on yritetty saada tarkempia tietoja jäsenkerholle, eli yhdelle touhun rahoittajista, mutta lakipykäliin vedoten jäsenkerho jätetään ilman tarkempia tietoja. Ei niitä ole kysytty siksi että syytettäisiin jostain, vaan juurikin siksi että asioiden ja tietojen jakamisesta voisi olla kaikille hyötyä. Avoimuus harrastajien kesken luo luottamusta. Salailu herättää epäilyt, syyttäkin. Toivon siis itsetutkiskelua asiassa, emme me pahojamme ajatellen kysele tietoja hankinnoista, tulevista hankkeista ja projekteista. Apu on myöhässä, jos asia on jo hoidettu – tai jätetty hoitamatta. Rahankäytön avoimuus on taas elinehto, kun vapaaehtoiset tekevät asioita yhteisillä rahoilla.

Miltä näyttää noin niin kuin harrastajien mielestä?

Minun mielestäni huonolta. Nykyisellään en olisi pahoillani siitä, jos SMOTO:n harjoittaman edunvalvonnan kanssa otettaisiin pieni aikalisä – tarkasteltaisiin kaikkia rakenteita avoimesti ja uudistettaisiin palettia rankalla kädellä. Järkyttävän isot matka-, kokoustamis-, ja yöpymiskulut minimiin, priorisointia sen kanssa mihin hallituksen voimavarat oikeasti riittävät. Kaikkea ei tarvitse tehdä, varsinkin kun SMOTO on hyvää hyvyttään sotkeutunut moneen paikkaan, mm. SPR:n verta pakkiin kumppaniksi, Motoristiristeilyn järjestämiseen, erilaisiin tapahtumiin osallistumiset ja monet uudet kumppanit esimerkiksi päihdetyön piiristä. Kaikki ovat rönsyjä virallisen asian toteuttamisen kannalta. SMOTO:n on oltava suomalaisten motoristien etua ajava järjestö, jonka on kyettävä tekemään kriittisimmät toimet vaikuttaakseen päätöksentekoon motoristin kannalta myönteisesti. Tai oltava olematta.

Tuhkasta syntyy uuden alku

SMOTOssa oli otettu provosoivasti kantaa ennen syyskokousta siihen, tarvitaanko heitä enää. Sinänsä aiheellinen kysymys. Kyse ei ole siitä, tarvitseeko suomalaiset motoristit jonkun tahon valvomaan harrastuksen mahdollistamista myös jatkossa. Totta kai tarvitsee. Tietyissä pisteissä organisaatio alkaa toimia itse itsensä vuoksi, ei alkuperäisen asian. Siinä kohdassa on viisainta laittaa pillit pussiin – ja antaa tilaa luonnolliselle kehitykselle. Tällä hetkellä edunvalvonkautena toimii myös MP69 omana kerhonaan ja Modified Motorcycle Association of Finland moottoripyörä rakentelun puolestapuhujana. Ehkä näidenkin aika koittaa jossain vaiheessa, mutta nyt ollaan siinä kohdassa että SMOTO ei vastaa enää siihen huutoon mistä syystä se on perustettu. Vanhasta luopuminen tuo mahdollisuuden uudelle, entistä toimivammalle edunvalvonnalle. Kunhan aika on kypsä.

Parhain terveisin,

Sakari Mäkinen
Puheenjohtaja
Modified Motorcycle Association of Finland
Helsinki,
Perjantaina 16. Lokakuuta vuonna 2015.